Wyznanie wiary a studium Biblii

Analiza motywów

Twarda jako grób zawistna miłość – Pieśń 8:6.

Po czym można poznać charakter drugiej osoby? Nasz Pan na pytanie to odpowiedział krótko: „Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli miłość wzajemną mieć będziecie” (Jan. 13:35).

Nie istnieje kwestionariusz pozwalający badać miłość, radość, pokój czy cierpliwość; cechy te są stopniowalne, lecz nie można określić ich w procentach. Łatwo jednak można zbudować wyznanie wiary. Jeżeli ktoś wstydzi się używać słowa „kredo”, można nazwać je „standardem doktrynalnym”, lub innym podobnym wyrażeniem. Tworzenie wyznań wiary staje się sztuką, za pomocą której buduje się standardy doktrynalne, dzięki którym my sami i nasi przyjaciele się kwalifikują, podczas gdy ci, którzy się różnią, zostają wykluczeni. Standardy doktrynalne mogą być używane dla identyfikowania tych, którzy się z nami zgadzają oraz tworzyć podstawę dla oskarżenia i postawienia z boku tych, którzy się od nas różnią.

Upadła ludzka natura wykazuje tendencję do wygłaszania następujących stwierdzeń: Jeżeli ktoś inny żyje szlachetniej niż ja, to w jaki sposób mogę się usprawiedliwić? Zawsze mogę znaleźć coś błędnego w jego wierzeniach, nawet, jeżeli to powinienem zmienić mój pogląd na pewne kwestie. Nawet jeżeli coś, w co ta osoba wierzy nie ma zastosowania do tego, co powinniśmy zrobić, to jednak zawsze mogę nazwać to doktryną i forsować swój pogląd. Jeżeli będę podkreślał tę kwestię, wówczas kontrast pomiędzy jego dobrym zachowaniem, a moim zostanie zminimalizowany.

Nikt nie jest wystarczająco dobry dla Szatana, aby nie mógł go oskarżyć. Jezus Chrystus został oskarżony przed Rzymianami, o to że czynił się królem w opozycji do Cesarza (co byłoby popularnym zachowaniem między Żydami), zaś przed Żydami został oskarżony o czarnoksięstwo (pod postacią dokonanych cudów) oraz zwodzenie ludzi na punkcie religii, które to przestępstwa karane były śmiercią według Zakonu Mojżeszowego lecz nie były przestępstwami w prawie rzymskim. Pobożny i starszy Ariusz w roku 313 n.e. głosił potrzebę odnowy do pierwotnej czystości, która poszła w niepamięć w zeświecczonym kościele aleksandryjskim, więc nie mógł być oskarżony o zbytnią szlachetność przez bogatego, młodego i rozrzutnego Atanazego. Przez pięć lat Atanazy fabrykował oskarżenia przeciwko Ariuszowi i oskarżył go o herezję dotyczącą natury Boga. Marcin Luter do dzisiejszego dnia oskarżany jest przez Kościół Katolicki o posiadanie wielu nieślubnych dzieci, ponieważ kler nie chce uznać ważności jego małżeństwa z Katarzyną; a zatem on również został oskarżony o herezję. W każdym z tych przypadków oskarżenie skutecznie odwróciło uwagę obserwatorów od wątpliwej moralności oskarżycieli.

Czego uczy nas Słowo Boże?

Biblia zawiera pewną ilość intelektualnych wymogów, jakie powinny charakteryzować Chrześcijan, ale nie ma ich wiele. Połowa z nich zawarta jest w Listach św. Jana. Większość biblijnych wymogów ma charakter praktyczny, a nie intelektualny. Chrześcijanin musi:

- Wierzyć, że Bóg istnieje i że nagradza tych, którzy Go szukają (Hebr. 11:6).
- Wyznać, że Jezus jest Synem Bożym (Mat. 10:32-33, 1 Jan. 4:15, 5:5).
- Wyznawać, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele (2 Jan 7, 1 Jan 4:2-3).
- Nie zaprzeczać, że Jezus jest Chrystusem (Mesjaszem, Pomazańcem) (1 Jan. 2:22, 5:1).
- Wierzyć, że Chrześcijanie nie są objęci Zakonem Mojżeszowym (Gal. 5:4).
- Wierzyć, że zmartwychwstanie nie należy do przeszłości (2 Tym. 2:16-18).

Wielu Chrześcijanom, sytuacja, gdy istnieje tak niewiele intelektualnych wymogów, wydaje się bardzo niewygodna. Przykładowo, niektórzy czytają werset „Kto tedy wyzna, iż Jezus jest Synem Bożym, w tym mieszka Bóg, a on w Bogu” (1 Jan. 4:15) i stwierdzają, że z pewnością apostoł Jan chciał powiedzieć „(...) że Jezus jest Bogiem”, czego jednak apostoł nie powiedział.

Uczmy się tego, co prawe, postępujmy w sposób prawy, lecz bądźmy wyrozumiali. Lot miał wyjść z Sodomy i skończyłoby się dla niego tragicznie, gdyby w niej pozostał; my dzisiaj jesteśmy wezwani do opuszczenia sekciarskiego sposobu myślenia. Jeżeli jednak ktoś wiedzie przykładowe życie i nadal nie rozumie tego powołania, nie powinien być traktowany jako wróg. W końcu nie wszyscy mieszkańcy Jerycha byli wrogami Ludu Bożego.

Niech wyznania wiary lub listy doktryn nie powstrzymują nas przed zmianą samych siebie; studiujmy Pismo Święte i znajdujące się w nim doktryny, abyśmy mogli się zmieniać we właściwy sposób.

Redakcja